

говоріж откровенню. Дано да ся видимъ, та
имамъ да ви прикажіж иѣщо си. Казвать какъ-
во ще стане съборъ. Да ли ще ся видимъ съ
наукъ? Каква ли ще бѫде наша-та сѫдба? Прѣди сътвораніе міра не было друго освѣніе
Богъ. Всичко ни доказва че Богъ сѫществува.
Обычай и върши добролѣтель-тѣ, зашто са-
мо тя може да ны направи щастливи. Нито
сребро-то, нито богатство-то може ублагоро-
ди человѣка, а само ученіе-то. Ленивый че-
ловѣкъ както и злый ся мрази отъ хора-та.
Человѣческий животъ е непостоянѣ: той быва-
ту весель, ту умысленъ, ту труденъ, ту пе-
чаленъ. Ные трѣбва да ся трудимъ толкова,
коико-то ни помога сила-та.

ГЛАВА ДЕСЯТА.

За Междумѣтіе-то.

120.—Що е междумѣтіе?

Междумѣтіе-го е исказиеніе рѣчи,
коѧ-то ся туря между думы-ты за да
изрѣче иѣкое пенадѣйно движеніе на ду-
шы-тѣ, като иѣкои радость, иѣкои